

minet, cum Luna, Sol, & Astra omnia, ut solida corpora visum terminare soleant, ut ex *Aristotelis* verbis certà consequentià deduci potest. Etenim quia astra solida corpora sunt, & ut *philosophus* vult, suis Sphæris infixa hærent, atque homogenea corpora tam stellæ, quam Sphæra, quibus illæ infixæ dicuntur, existunt, necessario etiam ex hypothese *Aristotelis* sequetur, ipsas Sphæras non minus visum terminare, quam corpora illa, quæ ipsis illigata, aut infixa creduntur, quod falsissimum esse ipsa ocularis experientia evidentissimè demonstrat. Si in re serià joculari sibi liceret, dicturum se ait doctissimus *Bullialdus*, pietate ductos Philosophos illos tam fortibus, ac inexpugnabilibus solidorum Corporum claustris terram circumvallasse, ut sacrilegos Prometheos à Cælo arcerent, & Æthereum Ignem in tuto collocarent. Sententiæ hujus absurditatem, primò Luna prodit Terræ proxima, cujus corpus solidum, tenebrosum visionem terminat, & intervntu suo visum nostrum ab objecto intercepto arceat. Si jam Luna, & Sphæra Lunaris unà eademque materiâ constiterint, hæc inter oculos nostros, & reliquum Corpus Cœlestis intercedens cæteras stellas omnes tam errantes quam fixas ex conspectu nostro removeat necesse est, quod falsissimum, etiam opinionem illam, quæ ex unâ eademque materiâ stellas, & ipsarum Sphæras constare ait, falsitatis, & absurditatis convincit. Distinctio, qua Lunæ corpus densiorem Sphæra partem asserunt, & quæ dicta sunt, eludere conantur, ipsos refellit. Docent enim, Sphæras Cœlestes, & Astra ipsorum, esse Corpora simplicia, homogenea, & partibus similibus constantia; & densitate ac raritate, aut opacitate, & pelluciditate corpus Lunæ & Sphæram ejus à se invicem distinguentes sibi ipsis contradicunt, dum ex homogeneis heterogenea faciunt, & eadem tamen una eademque materiâ simplici, homogenea, & partes habente similes constare affirmant. Deinde corpora diversis centris innixa ejusdem materiæ esse non

possunt, ac homogeneorum ea est natura, ut unum centrum respiciant. Si in corpore aliquo aliud fuerit corpus diversum centrum respiciens, corpora illa homogenea dici nequeunt. Lignum in aqua fluitans heterogeneum est ab illa, cum partes ligni simul unite in medio sui diversum & distinctum habeant centrum à centro partium aquæ. Ita Sphæra Lunaris partes circa Terram extenduntur; Lunaris Corporis partes proprium centrum habent, ad quod omnes tendunt, & conveniunt. Porro refractiones perpetuæ & variæ forent, ac stellæ eandem inter se distantiam servare nullibi viderentur ob tot refractiones à tot intermediis Orbibus Eccentricis multiplicatas, si Sphærarum soliditas concederetur. Sed Phenomena illud non evenire demonstrant, & Sphæras solidas ex Cælo remonent. Præterea si Astra & Sphæra ipsorum Homogenea statuerentur, necessario quoque statuendum esset, Sphæras æquæ ac stellas suas idem lumen emittere, ac proinde luminis ratione à se invicem distinguere non posse, & cum stellæ coloribus inter se varient, & Sphæras ipsas iidem coloribus variare, & quamvis eum colorem exhibere, quo stella ejus in cælo conspicitur, quandoquidem & Sphæras coloratas esse oportet, si stellæ eadem cum ipsis materiâ constantes coloratæ sunt, sicut etiam re ipsa sunt. Sed ocularis experientia in stellis colorem, & lumen, ac in spatiis eas ambientibus illum colorem & lumen non animadvertens cœlorum soliditati penitus adversatur. Tandem si Cœli solidi essent, nusquam nox foret, ob perpetuas luminis repercussiones, quæ in ejusmodi corporibus lucidis acciderent, nullâ nocte terras obduci sinerent, & velut è speculo repercussam Solis speciem exhiberent. His argumentis refelli solet Cœlorum soliditas illa, quam plarissime Astronomi hodierni, tanquam merum figmentum, ex Schola Astronomica ejecerunt. Ejus absurditas clarius adhuc elucescet ex sequentium Hypothesion descriptione, ubi de Cœli liquida Substantia agetur.

r. Falsum.

Aburditatem prodit.

r. Luna.

Contradictio.

